

. Sygn. II C 1544/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Dubinowicz-Motył
Protokolant:	protokolant sądowy Michalina Osłowska

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko F. N.

o zapłatę kwoty 646523 zł

I. umarza postępowanie w części dotyczącej żądania zasądzenia kwoty 282783,03 zł (dwieście osiemdziesiąt dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt trzy złote trzy grosze);

II. oddala powództwo o zapłatę kwoty 363739,97 zł (trzysta sześćdziesiąt trzy tysiące siedemset trzydzieści dziewięć złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy).

Sygn. akt II C 1544/14

UZASADNIENIE

W dniu 1 września 2014 roku A. P. wniosła pozew przeciwko F. N., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...), domagając się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 646 523zł z tytułu rozliczenia umowy współpracy wraz z kosztami postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż do grudnia 2013 roku powódka prowadziła działalność gospodarczą i współpracowała z pozwanym dokonując zapłaty za samochody sprowadzane z zagranicy, a następnie pozwany zwracał powódce kwotę zapłaconą za samochody i dodatkowo uiszczał prowizję za pośrednictwo w wysokości 1500zł oraz iż stan rozrachunków wskazuje, że pozwany nie dokonał zwrotu kwoty 646 523zł przekazanych przez powódkę na zakup samochodów. (k.2-4)

F. N. domagał się odrzucenia powództwa, jako skierowanego przeciwko firmie (...) nie posiadającej zdolności sądowej lub jego oddalenie. Pozwany wskazał, iż zawarł kilka umów kupna samochodów od powódki, jednak nie zalega z płatnościami na jej rzecz i podkreślił że zestawienie sald dołączone do pozwu nie uwzględnia dokonanych przez niego w dniu 16 i 19 kwietnia 2012 roku wpłat w łącznej kwocie 438 068,60zł, a samo saldo zestawienia jest niezgodne z wysokością kwoty żądanej w pozwie. Dodatkowo pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczeń powódki, wskazując iż transakcje kupna –sprzedaży samochodów były zawierane przez strony w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, a więc ulegały dwuletniemu przedawnieniu. (k.124-127)

W piśmie procesowym z dnia 30 listopada 2015 roku powódka sprecyzowała oznaczenie pozwanego, jednoznacznie wskazując iż pozwanym jest F. N. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) oraz zmieniła pozew poprzez wskazanie iż dochodzi zapłaty kwoty 363 739,97zł z tytułu zwrotu środków za zakupione samochody oraz prowizji za pośrednictwo. Powódka akcentowała, iż dochodzone roszczenie nie jest przedawnione, gdyż nie wynika z tytułu sprzedaży w zakresie działalności jej przedsiębiorstwa, gdyż jedynie pośredniczyła w zakupie przez pozwanego pojazdów, a nie dokonywała ich sprzedaży, nabywając pojazdy za swoje środki, a następnie odkupował je od niej pozwany. (k.139-141) Podczas rozprawy w dniu 1 kwietnia 2016 roku pełnomocnik powódki sprecyzował w/w pismo poprzez wskazanie, iż powódka cofa pozew w części przekraczającej żądanie zasądzenia kwoty 363 739,97zł. (k.157)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

F. N. od 2003 roku prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...). Niesporne, nadto wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (k.6-7)

A. P. w okresie od 1 lutego 2011 roku do 30 listopada 2013 roku prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo – Usługowa (...) w zakresie m.in. sprzedaży hurtowej sprzętu elektronicznego i telekomunikacyjnego oraz części do niego (kod PKD 46.52.Z), sprzedaży hurtowej i detalicznej samochodów osobowych (kod PKD 45.11.Z), sprzedaży hurtowej i detalicznej innych pojazdów samochodowych (kod PKD 45.19.Z) ...Dowód: wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (k.52)

16 kwietnia 2012 roku F. N. dokonał przelewu na rzecz powódki kwoty 134 796zł tytułem częściowej zapłaty za samochód M. i kwoty 144 799,40zł tytułem zapłaty częściowej za samochód J. (...), a w dniu 19 kwietnia 2012 roku – kwoty 158 473,20zł tytułem zapłaty częściowej za samochód P.. Dowód: wyciąg z rachunku bankowego (k.128-129)

W oparciu o dokumenty dostarczone przez A. P. biegły rewident sporządził zestawienie rozrachunków firmy powódki z firmą pozwanego za okres od lutego do sierpnia 2012 roku. Porównanie należności ujętych w wystawionych przez powódkę fakturach (1 601 101,77zł) z należnościami uiszczonymi przez pozwanego tytułem zapłaty za faktury i jako kaucja (1 216 345,40zł) wykazywało niedopłatę po stronie pozwanego w kwocie 384 756,37zł. W zestawieniu tym podano, iż pozwany nie uiścił zapłaty za samochody P. (...), V. (...), A. (...), J. (...) i F. (...), a faktury dokumentujące ich sprzedaż na rzecz pozwanego wystawiane były w okresie od 24 lutego 2012 roku do 22 sierpnia 2012 roku. Dowód: zestawienie księgowe (k.51) W kolejnym zestawieniu rozrachunków stron za w/w okres ujawniona niedopłata po stronie pozwanego wynosiła 363 739,97zł. Dowód: zestawienie księgowe (k.142-143)

Pismem z dnia 6 marca 2014 roku F. N. został wezwany do zapłaty kwoty 646 523zł na rachunek bankowy Firmy Handlowo – Usługowej (...). Niesporne, nadto kopia pisma z 06.03.2014r. z potwierdzeniem nadania (k.9-11)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu, gdyż trafny był podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia powódki.

Sąd zauważa, iż z twierdzeń obu stron wynika, iż zawierały one co najmniej kilka umów sprzedaży samochodów, prowadząc w owym czasie działalność gospodarczą. Powódka twierdziła, że pozwany odkupował od niej samochody, które ona nabywała za granicą, uiszczając na jej rzecz koszt zakupu przez nią pojazdu i prowizję w wysokości 1500zł i uznawała taką praktykę za realizację umowy o współpracy łączącej strony, pozwany zaś przeczył temu by zawierał z powódką umowę o współpracy i przyznawał jedynie że nabył od powódki pojazdy. Ponieważ powódka nie przedstawiła jakiegokolwiek dowodu na istnienie między stronami porozumienia ramowego regulującego warunki współpracy, Sąd uznał jej twierdzenia za nieudowodnione i przyjął, że strony każdorazowo zawierały umowy sprzedaży pojazdów. Nie ulega także wątpliwości, iż transakcje te dokonywane były w ramach działalności prowadzonego przez powódkę i pozwanego przedsiębiorstwa, skoro powódka domagała się uiszczenia należności na swoje konto „firmowe” (pismo na k.9), zbycie pojazdów na rzecz pozwanego dokumentowała fakturą Vat (co wynika choćby z zestawień księgowych), a prowadziła działalność gospodarczą m.in. w zakresie sprzedaży hurtowej i detalicznej samochodów osobowych (co

wynika z oznaczenia PKD 45.11.Z, wskazanego we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, której znaczenie jest znane Sądowi z urzędu – k.52). Twierdzenia powódki, jakoby transakcje te nie następowały w ramach działalności jej przedsiębiorstwa, pozostawały nieudowodnione, a – w świetle przytoczonych powyżej okoliczności i twierdzeń pozwanego iż powódka sprzedawała mu samochody w ramach działalności swego przedsiębiorstwa – wymagały udowodnienia, stosownie do art. 6 kc. W konsekwencji, Sąd uznał, iż zastosowanie w niniejszej sprawie znajduje art. 554 kc, ustanawiający termin dwóch lat dla przedawnienia roszczeń z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy. Mimo niesprecyzowania żądania pozwu, w oparciu o przedkładane przez powódkę zestawienia księgowe, Sąd przyjmuje, iż powódka domagała się zapłaty za pojazdy nabyte przez pozwanego najpóźniej w dniu 22 sierpnia 2012 roku. Jako że powódka nie przedłożyła jakiegokolwiek dokumentu precyzującego treść umów sprzedaży zawieranych z pozwanym, Sąd uznał, iż stosownie do art. 488§1 kc strony miały jednocześnie spełnić swoje świadczenia i roszczenie o zapłatę ceny stawało się wymagalne w dniu 22 sierpnia 2012 roku. Oznacza to, iż roszczenia powódki uległy przedawnieniu, ponieważ pozew został wniesiony po ponad dwóch latach od momentu kiedy roszczenia te stały się wymagalne. Z tych przyczyn, na podstawie art. 117§2 kc w zw. z art. 554 kc, Sąd oddalił powództwo o zasądzenie na rzecz A. P. kwoty 363 739,97zł.

W części dotyczącej żądania zasądzenia kwoty 282 783,03zł postępowanie zostało umorzone w następstwie skutecznego cofnięcia przez powódkę pozwu o zapłatę tej kwoty, stosownie do art. 355§1 kpc.